Tato práce se zabývá čtyřmi dramaty, která francouzská dramatička a teoretička feminismu Hélène Cixous napsala pro pařížské divadlo Théâtre du Soleil pod režisérským vedením Ariane Mnouchkine. Analýza je vedena ze tří různých úhlů pohledu – s využitím écriture féminine, teorie feminismu, kterou v 70. letech 20. století ustavila Cixous, exilových studií, oblasti zaměřené na literaturu tvořenou autory v exilu a na exil jako základní kategorii lidské existence, a z pozic orientalismu rozvinutého v 70. letech 20. století palestinsko-americkým literárním historikem Edwardem Saidem.